

Czwartek 23 czerwiec 2005

P6_TA(2005)0247

Wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice*I****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (COM(2004)0391 — C6-0080/2004 — 2004/0127(COD))**

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2004)0391) (1),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 i art. 62 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Traktatu WE, na mocy których Komisja przedstawiła projekt Parlamentowi (C6-0080/2004),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0188/2005),
- A. uwzględniając zadeklarowany przez Radę zamiar przyjęcia wszystkich poprawek zawartych w stanowisku Parlamentu Europejskiego, wyrażony przez Prezydencję na posiedzeniu Parlamentu Europejskiego w dniu 22 czerwca 2005 r. (A6-0188/2005),
- B. uwzględniając zadeklarowany przez Komisję zamiar przyjęcia wszystkich poprawek zawartych w stanowisku Parlamentu Europejskiego, wyrażony na posiedzeniu Parlamentu Europejskiego w dniu 22 czerwca 2005 r. (A6-0188/2005),
1. przyjmuje projekt Komisji z poprawkami;
 2. wzywa Komisję do ponownego przedstawienia sprawy Parlamentowi, jeżeli zamierza wprowadzić istotne zmiany do projektu lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Radzie i Komisji.

(1) Dotychczas nieopublikowany w Dz.U.

P6_TC1_COD(2004)0127

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 czerwca 2005 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 1 i art. 62 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu (1),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przyjęcie, na podstawie art. 62 ust. 1 Traktatu, środków zmierzających do zapewnienia, że osoby przekraczające granice wewnętrzne nie podlegają kontroli granicznej, stanowi część celu Unii polegającego na stworzeniu obszaru bez granic wewnętrznych, na którym zapewniony jest swobodny przepływ osób zgodnie z postanowieniem art. 14 Traktatu.

(1) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2005 r.

Czwartek 23 czerwiec 2005

- (2) Zgodnie z art. 61 Traktatu, stworzeniu obszaru, na którym osoby mogą swobodnie się przemieszczać powinny towarzyszyć inne środki. Środkiem takim jest wspólna polityka przekraczania granic zewnętrznych, zgodnie z art. 62 ust. 2 Traktatu.
- (3) Przyjęcie wspólnych środków w zakresie przekraczania przez osoby granic wewnętrznych oraz kontroli na granicach zewnętrznych powinno odzwierciedlać dorobek Schengen włączony w ramy Unii Europejskiej, a w szczególności odpowiednie postanowienia Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁽¹⁾ i Wspólnego Podręcznika⁽²⁾.
- (4) W odniesieniu do kontroli granicznej na granicach zewnętrznych ustanowienie wspólnego korpusu legislacyjnego, szczególnie w drodze konsolidacji i rozwoju dorobku, stanowi jeden z podstawowych elementów wspólnej polityki zarządzania granicami zewnętrznymi, zgodnie z definicją zawartą w komunikacie Komisji z dnia 7 maja 2002 r. W kierunku zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej. Cel ten został ujęty w Planie zarządzania granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej, przyjętym przez Radę w dniu 13 czerwca 2002 r. i zatwierdzonym na posiedzeniach Rady Europejskiej w Sewilli w dniach 21 i 22 czerwca 2002 r. oraz w Salonikach w dniach 19 i 20 czerwca 2003 r.
- (5) Definicja wspólnych zasad przepływu osób przez granice nie kwestionuje ani nie wpływa na prawo do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele Unii i członkowie ich rodzin, jak również obywatele państw trzecich i członkowie ich rodzin, którzy na mocy porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony, a tymi państwami trzecimi z drugiej strony, korzystają z prawa swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu obywateli Unii.
- (6) Kontrola graniczna leży w interesie nie tylko Państwa Członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest ona dokonywana, ale w interesie wszystkich Państw Członkowskich, które zniosły kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych. Kontrola graniczna powinna pomagać w zwalczaniu nielegalnej imigracji i handlu ludźmi oraz zapobieganiu wszelkim zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych Państw Członkowskich.
- (7) Odprawa graniczna powinna być dokonywana w sposób zapewniający pełne poszanowanie godności osoby ludzkiej. Kontrola graniczna powinna być przeprowadzana profesjonalnie i z zachowaniem szacunku oraz powinna być proporcjonalna do założonych celów.
- (8) Kontrola graniczna obejmuje nie tylko odprawę osób w przejściach granicznych i ochronę granicy pomiędzy tymi przejściami granicznymi, ale również analizę ryzyka dla bezpieczeństwa wewnętrznego i analizę zagrożeń, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo granic zewnętrznych. W związku z tym konieczne jest określenie warunków, kryteriów i szczegółowych zasad regulujących odprawę w przejściach granicznych i ochronę.
- (9) Powinien zostać wprowadzony przepis pozwalający na uproszczenie odpraw na granicach w przypadku wystąpienia wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności w celu uniknięcia nadmiernego czasu oczekiwania w przejściach granicznych. Systematyczne stemplowanie dokumentów obywateli państw trzecich pozostaje obowiązkowe w przypadku uproszczenia odpraw granicznych. Ostemplowanie umożliwia bezspeczne ustalenie daty, w jakiej i gdzie została przekroczona granica, bez konieczności badania w każdym przypadku, czy zostały zastosowane wszystkie wymagane środki kontrolne dotyczące dokumentu podróży.
- (10) W celu ograniczenia czasu oczekiwania osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się powinno zapewnić się, o ile pozwalają na to warunki, odrębne pasy ruchu w przejściach granicznych, oznakowane za pomocą jednolitych oznaczeń we wszystkich Państwach Członkowskich. W międzynarodowych portach lotniczych powinno zapewnić się odrębne pasy ruchu. Państwa Członkowskie powinny rozważyć utworzenie odrębnych pasów ruchu w morskich i lądowych przejściach granicznych, jeżeli jest to uznane za właściwe i jeżeli pozwalają na to warunki lokalne.
- (11) Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby procedury kontroli na granicach zewnętrznych nie stanowiły istotnej przeszkody dla handlu oraz wymiany społecznej i kulturalnej. W tym celu Państwa Członkowskie powinny rozmieścić odpowiednią liczbę personelu i wielkość zasobów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 18).

⁽²⁾ Dz.U. C 313 z 16.12.2002, str. 97. Wspólny podręcznik ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2133/2004 (Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 5).

Czwartek 23 czerwiec 2005

- (12) Państwa Członkowskie powinny wyznaczyć służbę lub służby krajowe odpowiedzialne za zadania w zakresie kontroli granicznej zgodnie z ich prawem krajowym. W przypadku, gdy odpowiedzialność ta w danym Państwie Członkowskim spoczywa na więcej niż jednej służbie, między służbami tymi powinna być prowadzona ścisła i stała współpraca.
- (13) Zarządzaniem i koordynacją współpracy operacyjnej i pomocy w zakresie kontroli granicznej pomiędzy Państwami Członkowskimi powinna zajmować się Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004.⁽¹⁾
- (14) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych w ramach ogólnych uprawnień policyjnych i kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanych w stosunku do osób, takich samych jak kontrole przeprowadzane w przypadku lotów krajowych, możliwości przeprowadzania przez Państwa Członkowskie wyjątkowych kontroli bagażu zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3925/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. dotyczącym zniesienia kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni, osób odbywających lot wewnątrz Wspólnoty oraz bagażu osób przekraczających morze wewnątrz Wspólnoty⁽²⁾, oraz prawa krajowego dotyczącego posiadania dokumentów podróży lub tożsamości lub wymogu, aby osoby powiadamiały organy o swojej obecności na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (15) Państwa Członkowskie powinny także mieć możliwość tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych w przypadku poważnego zagrożenia dla ich porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Powinny zostać określone warunki i procedury realizacji takiego przywrócenia tak, aby zapewnić wyjątkowy charakter każdego takiego środka i poszanowanie zasady proporcjonalności. Zakres i czas trwania kontroli granicznej powinien zostać ograniczony do absolutnego minimum niezbędnego do zareagowania na tego typu zagrożenie.
- (16) Na obszarze, na którym możliwy jest swobodny przepływ osób, przywracanie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych powinno pozostać wyjątkiem. Nie powinno się przeprowadzać kontroli granicznej lub nakładać formalności jedynie z powodu przekroczenia takiej granicy.
- (17) Powinna zostać ustanowiona procedura umożliwiająca Komisji dostosowywanie niektórych szczegółowych zasad praktycznych regulujących kontrolę graniczną. W takich przypadkach środki niezbędne dla wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać podjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- (18) Powinna również zostać ustanowiona procedura umożliwiająca Państwom Członkowskim zawiadamianie Komisji o zmianach wprowadzonych do innych szczegółowych zasad praktycznych regulujących kontrolę graniczną.
- (19) W związku z tym, że cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie zasad stosowanych do przepływu osób przez granice nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- (20) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Powinno ono być stosowane zgodnie ze zobowiązaniami Państw Członkowskich w zakresie ochrony międzynarodowej i zasady *non-refoulement*.
- (21) Na zasadzie odstępstwa od artykułu 299 Traktatu niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do tych terytoriów Francji i Niderlandów, które znajdują w Europie. Nie wpływa ono na ustalenia szczególne stosowane do Ceuty i Melilli, zgodnie z Traktatem o Przystąpieniu Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str.1).

⁽²⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1991, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 69.

Czwartek 23 czerwiec 2005

- (22) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu. W związku z tym, że na mocy postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen, Dania, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, powinna podjąć decyzję, w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (23) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch Państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A) decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej Umowy.⁽²⁾
- (24) Należy dokonać ustaleń w celu umożliwienia przedstawicielom Islandii i Norwegii przyłączenia się do prac komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych. Tego rodzaju ustalenia były rozważane w Wymianie listów między Radą Unii Europejskiej i Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej komitetów wspomagających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych⁽³⁾, załączonych do wyżej wymienionej Umowy.
- (25) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, objęte są obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A) decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE⁽⁴⁾ oraz 2004/861/WE⁽⁵⁾.
- (26) Należy dokonać ustaleń w celu umożliwienia przedstawicielom Szwajcarii przyłączenia się do prac komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych. Tego rodzaju ustalenia były rozważane w Wymianie listów między Wspólnotą a Szwajcarią, załączonych do wyżej wymienionej Umowy;
- (27) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Wielka Brytania, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁶⁾. W związku z tym Wielka Brytania nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania.
- (28) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁷⁾. W związku z tym Irlandia nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania.
- (29) W niniejszym rozporządzeniu, art. 1 zdanie pierwsze, art. 5 ust. 4 lit. a), tytuł III i przepisy tytułu II oraz załączniki do niniejszego rozporządzenia odnoszące się do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) stanowią przepisy oparte na dorobku Schengen lub związane z tym dorobkiem w inny sposób w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 53.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2004/861/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zasady

Niniejsze rozporządzenie przewiduje brak kontroli granicznej osób przekraczających granice wewnętrzne pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej.

Ustanawia ono zasady regulujące kontrolę graniczną osób przekraczających granice zewnętrzne Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „granice wewnętrzne” oznacza:
 - a) wspólne granice lądowe Państw Członkowskich, w tym granice na rzekach i jeziorach;
 - b) porty lotnicze Państw Członkowskich przeznaczone do lotów wewnętrznych;
 - c) porty morskie, rzeczne i porty na jeziorach Państw Członkowskich służące do regularnych połączeń promowych;
- 2) „granice zewnętrzne” oznacza granice lądowe, w tym granice na rzekach i jeziorach, oraz granice morskie Państw Członkowskich, a także ich porty lotnicze, porty rzeczne, porty morskie i porty na jeziorach, pod warunkiem, że nie stanowią one granic wewnętrznych;
- 3) „lot wewnętrzny” oznacza każdy lot wyłącznie z terytorium Państwa Członkowskiego lub na jego terytorium, bez lądowania na terytorium państwa trzeciego;
- 4) „regularne połączenie promowe” oznacza każde połączenie promowe pomiędzy tymi samymi dwoma lub więcej portami znajdującymi się na terytorium Państw Członkowskich, bez wchodzenia do portów poza terytorium Państw Członkowskich i obejmujące transport pasażerów i pojazdów zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów;
- 5) „osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się” oznacza:
 - a) obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, do których stosuje się dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich⁽¹⁾;
 - b) obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy na mocy porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi z drugiej strony, korzystają z takich samych praw do swobodnego przemieszczania się jak obywatele Unii;
- 6) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę nie będącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz która nie jest objęta pkt 5 niniejszego artykułu;
- 7) „osoba, wobec której dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, wobec którego dokonano wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), zgodnie z art. 96 Konwencji z Schengen i do celów określonych w tym artykule;
- 8) „przejście graniczne” oznacza każde przejście graniczne wyznaczone przez właściwe organy do celów przekraczania granic zewnętrznych;
- 9) „kontrola graniczna” oznacza wszystkie działania podejmowane na granicy, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i do celów w nim określonych, wyłącznie w odpowiedzi na zamiar przekroczenia tej granicy lub na akt jej przekroczenia, bez względu na wszelkie inne okoliczności, składającą się z odprawy granicznej oraz ochrony granicy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77.

Czwartek 23 czerwiec 2005

- 10) „odprawa graniczna” oznacza czynności kontrolne przeprowadzane w przejściach granicznych w celu zapewnienia, że można zezwolić na wjazd osób, w tym ich środków transportu oraz przedmiotów będących w ich posiadaniu na terytorium Państw Członkowskich lub można zezwolić na opuszczenie przez nich tego terytorium;
- 11) „ochrona granicy” oznacza ochronę granicy pomiędzy przejściami granicznymi oraz ochronę przejść granicznych poza ustalonymi godzinami otwarcia w celu uniemożliwienia uniknięcia przez osoby odprawy granicznej i zniechęcenia ich do tego;
- 12) „kontrola drugiej linii” oznacza szczegółową odprawę, która może zostać przeprowadzona w odpowiednim miejscu, innym niż miejsce, w którym dokonywana jest odprawa wszystkich osób (pierwsza linia);
- 13) „straż graniczna” oznacza każdego funkcjonariusza publicznego wyznaczonego, zgodnie z prawem krajowym, do pełnienia obowiązków służbowych w przejściu granicznym lub na odcinku granicy, lub w bezpośrednim sąsiedztwie tej granicy, który realizuje, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym, zadania w zakresie kontroli granicznej;
- 14) „przewoźnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która z tytułu wykonywanego zawodu zajmuje się transportem osób;
- 15) „dokument pobytowy” oznacza:
 - a) wszystkie dokumenty pobytowe wydane przez Państwa Członkowskie zgodnie z jednolitym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich⁽¹⁾;
 - b) wszystkie inne dokumenty wydane przez Państwo Członkowskie obywatelom państw trzecich uprawniające do pobytu lub ponownego wjazdu na ich terytorium, z wyjątkiem dokumentów tymczasowych wydanych w trakcie rozpatrywania pierwszego wniosku o wydanie dokumentu pobytowego, o którym mowa w lit. a) lub wniosku o nadanie statusu uchodźcy;
- 16) „statek wycieczkowy” oznacza statek kursujący po określonej trasie, zgodnie z uprzednio przyjętym planem, którego pasażerowie uczestniczą w programie turystycznym w różnych portach, i który zwykle nie zabiera pasażerów, ani nie pozwala pasażerom na zejście na ląd w trakcie podróży;
- 17) „żegluga rekreacyjna” oznacza korzystanie z pływających jednostek rekreacyjnych w celach sportowych lub turystycznych;
- 18) „rybołówstwo przybrzeżne” oznacza połowy prowadzone za pomocą statków powracających codziennie lub w ciągu 36 godzin do portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego bez wchodzenia do portu znajdującego się w państwie trzecim;
- 19) „zagrożenie zdrowia publicznego” oznacza każdą chorobę mogącą przerodzić się w epidemię według definicji międzynarodowych przepisów zdrowotnych Światowej Organizacji Zdrowia lub inną chorobę zakaźną lub zakaźną chorobę pasożytniczą, jeżeli są one objęte przepisami dotyczącymi ochrony, mającymi zastosowanie do obywateli Państw Członkowskich.

Artykuł 3**Zakres zastosowania**

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do każdej osoby przekraczającej granice wewnętrzne lub zewnętrzne Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla:

- a) praw osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się;
- b) praw uchodźców i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w szczególności w odniesieniu do zasady *non-refoulement*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

TYTUŁ II

GRANICE ZEWNĘTRZNE

Rozdział I

Przekraczanie granic zewnętrznych i warunki wjazdu

Artykuł 4

Przekraczanie granic zewnętrznych

1. Przekraczanie granic zewnętrznych dozwolone jest jedynie w przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia. W przejściach granicznych, które nie są czynne całą dobę, udostępnia się widoczne informacje o godzinach ich otwarcia.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz swoich przejść granicznych zgodnie z art. 34.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 1, można dopuścić wyjątki od obowiązku przekraczania granic zewnętrznych jedynie w przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia:

- a) w związku z żeglugą rekreacyjną lub rybołówstwem przybrzeżnym;
- b) dla marynarzy schodzących na ląd w celu przebywania na obszarze portu, do którego zawinął ich statek, lub w gminach przyległych do tego portu;
- c) dla osób lub grup osób, w przypadku istnienia szczególnych wymogów, pod warunkiem, że posiadają one zezwolenia wymagane prawem krajowym oraz że nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego Państw Członkowskich;
- d) dla osób lub grup osób, w przypadku nieprzewidzianej sytuacji wyjątkowej.

3. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2, lub dla swoich zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej, Państwa Członkowskie wprowadzają sankcje, zgodnie ze ich prawem krajowym, za niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasające.

Artykuł 5

Warunki wjazdu obywateli państw trzecich

1. W przypadku pobytu nie przekraczającego trzech miesięcy w okresie sześciomiesięcznym, warunki wjazdu obywateli państw trzecich są następujące:

- a) posiadają oni ważny dokument podróży lub dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy;
- b) posiadają ważną wizę, jeżeli jest wymagana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽¹⁾, z wyjątkiem przypadku, gdy posiadają oni ważny dokument pobytowy;
- c) uzasadnią cel i warunki planowanego pobytu oraz posiadają wystarczające środki utrzymania, zarówno na okres planowanego pobytu, jak i na powrót do ich państwa pochodzenia lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że uzyskają zezwolenie na wjazd na jego terytorium, lub jeżeli mają możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem;
- d) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS;
- e) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z Państw Członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem WE nr 851/2005 (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 3).

Czwartek 23 czerwiec 2005

2. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których okazania straż graniczna może wymagać od obywateli państw trzecich w celu weryfikacji spełnienia warunków określonych w ust. 1 lit. c), jest zawarty w załączniku I.

3. Środki utrzymania ocenia się stosownie do długości i celu pobytu oraz w stosunku do średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania w danym Państwie Członkowskim lub danych Państwach Członkowskich pomnożonych przez liczbę dni pobytu.

Ustalane przez Państwa Członkowskie kwoty referencyjne są przekazywane Komisji zgodnie z art. 34.

Podstawę do oceny, czy środki utrzymania są wystarczające, może stanowić gotówka, czeki podróżne i karty kredytowe znajdujące się w posiadaniu obywatela państwa trzeciego. Oświadczenia o sponsorowaniu, jeżeli takie oświadczenia są przewidziane przez prawo krajowe, oraz listy gwarancyjne od osób przyjmujących, określone przez prawo krajowe, w przypadku, gdy obywatel państwa trzeciego zatrzymuje się u osoby przyjmującej, mogą również stanowić dowód dysponowania wystarczającymi środkami utrzymania.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1,

a) obywatele państw trzecich, którzy nie spełniają wszystkich warunków, o których mowa w ust. 1, jednakże posiadają dokument pobytowy lub wizę uprawniającą do ponownego wjazdu wydane przez jedno z Państw Członkowskich lub, jeśli jest to wymagane, oba te dokumenty, otrzymują prawo do wjazdu na terytorium innych Państw Członkowskich w celu tranzytu tak, aby móc dotrzeć na terytorium tego Państwa Członkowskiego, które wydało dokument pobytowy lub wizę uprawniającą do ponownego wjazdu, chyba że ich nazwiska znajdują się w krajowym wykazie wpisów Państwa Członkowskiego, którego granice zewnętrzne usiłują przekroczyć, a wpisowi towarzyszy instrukcja odmowy wjazdu lub tranzytu;

b) obywatele państw trzecich spełniający warunki, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem lit. b), i którzy zgłaszają się na granicy, mogą otrzymać prawo do wjazdu na terytorium Państw Członkowskich, jeżeli na granicy zostanie im wydana wiza zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem⁽¹⁾.

Wizy wydawane na granicy wymagają rejestracji w wykazie.

Jeżeli zamieszczenie wizeny w dokumencie nie jest możliwe, wizę zamieszcza się wyjątkowo na oddzielnej karcie załączonej do dokumentu. W takim przypadku stosuje się jednolity wzór formularza do celów zamieszczenia wizeny, określony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego wzoru formularza, na którym umieszcza się wizę wydawaną przez Państwo Członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez Państwo Członkowskie sporządzające formularz⁽²⁾;

c) obywatele państw trzecich, którzy nie spełniają jednego lub więcej warunków, o których mowa w ust. 1, mogą uzyskać zezwolenie Państwa Członkowskiego na wjazd na jego terytorium ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zobowiązania międzynarodowe. W przypadku, gdy wobec danego obywatela państwa trzeciego dokonano wpisu, o którym mowa w ust. 1 lit. d), Państwo Członkowskie wydające mu zezwolenie na wjazd na swoje terytorium odpowiednio powiadamia o tym inne Państwa Członkowskie.

Rozdział II

Kontrola granic zewnętrznych i odmowa wjazdu

Artykuł 6

Dokonywanie odprawy granicznej

1. Straż graniczna, wykonując swoje zadania, zachowuje pełne poszanowanie dla godności osoby ludzkiej.

Środki podjęte podczas wykonywania zadań są proporcjonalne do celów realizowanych za pomocą tych środków.

2. Podczas dokonywania odprawy granicznej straż graniczna nie dyskryminuje osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 4.

Artykuł 7

Odprawa graniczna osób

1. Ruch graniczny na granicach zewnętrznych podlega odprawom dokonywanym przez straż graniczną. Odprawy dokonywane są zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Odprawom mogą podlegać również środki transportu i przedmioty będące w posiadaniu osób przekraczających granicę. Do przeszukań stosuje się prawo krajowe danego Państwa Członkowskiego.

2. Wszystkie osoby podlegają minimalnej odprawie mającej na celu ustalenie ich tożsamości na podstawie okazanych dokumentów podróży. Taka minimalna odprawa obejmuje szybką i bezpośrednią weryfikację dokumentu uprawniającego posiadacza do przekroczenia granicy w zakresie jego ważności oraz weryfikację obecności śladów jego sfalszowania lub podrobienia, przy użyciu, w stosownych przypadkach, urządzeń technicznych oraz poprzez sprawdzenie wyłącznie informacji o skradzionych, przywłaszczonych, utraczonych w inny sposób i unieważnionych dokumentach w odpowiednich bazach danych.

Minimalna odprawa, o której mowa powyżej, stanowi zasadę w odniesieniu do osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się.

Jednakże, wrywkowo, podczas dokonywania minimalnej odprawy osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, straż graniczna może sprawdzić krajowe i europejskie bazy danych w celu potwierdzenia, że dana osoba nie stanowi prawdziwego, realnego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, stosunków międzynarodowych Państw Członkowskich lub zagrożenia dla zdrowia publicznego.

Skutki takiego sprawdzenia nie powinny naruszać prawa do wjazdu osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, określonego w dyrektywie 2004/38/WE.

3. Obywatele państw trzecich podlegają szczególnej odprawie przy wjeździe i wyjeździe.

- a) szczególna odprawa przy wjeździe obejmuje weryfikację warunków regulujących wjazd, określonych w art. 5 ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, dokumentów zezwalających na pobyt i prowadzenie działalności zawodowej. Weryfikacja dokonywana jest poprzez szczególne sprawdzenie następujących elementów:
- i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego ważnego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy oraz, w stosownych przypadkach, wymaganej wizy lub dokumentu pobytowego,
 - ii) szczególne sprawdzenie dokumentu podróży pod kątem śladów sfalszowania lub podrobienia,
 - iii) sprawdzenie stempli wjazdu i wyjazdu w dokumencie podróży danego obywatela państwa trzeciego w celu weryfikacji, na podstawie porównania dat wjazdu i wyjazdu, czy osoba ta nie przekroczyła już maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium Państw Członkowskich,
 - iv) weryfikację miejsca wyjazdu i przeznaczenia danego obywatela państwa trzeciego i celu planowanego pobytu, poprzez sprawdzenie, jeżeli jest to konieczne, odpowiednich dokumentów uzupełniających,
 - v) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego posiada wystarczające środki utrzymania na okres i do celów planowanego pobytu, na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że uzyska zezwolenie na wjazd na jego terytorium, lub jest w stanie uzyskać takie środki zgodnie z prawem,
 - vi) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego, jego środek transportu i przewożone przez niego przedmioty nie stanowią prawdopodobnego niebezpieczeństwa dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z Państw Członkowskich. Weryfikacja taka obejmuje bezpośrednie sprawdzenie danych osób i wpisów ich dotyczących oraz, o ile to konieczne, wpisów dotyczących przedmiotów zawartych w SIS iw krajowych bazach danych, oraz ewentualne działania, jakie należy podjąć w wyniku dokonania wpisu.

Czwartek 23 czerwiec 2005

- b) szczegółowa odprawa przy wyjeździe obejmuje:
- i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy,
 - ii) weryfikację dokumentu pod kątem śladów sfałszowania lub podrobienia,
 - iii) weryfikację, jeżeli jest to możliwe, czy obywatel państwa trzeciego nie jest uznawany za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z Państw Członkowskich.
- c) obok odprawy, o której mowa w lit. b), szczegółowa odprawa przy wyjeździe może również obejmować:
- i) weryfikację, czy dana osoba posiada ważną wizę, jeżeli jest wymagana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, z wyjątkiem przypadku, gdy posiada ona ważny dokument pobytowy,
 - ii) weryfikację, czy dana osoba nie przekroczyła maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium Państw Członkowskich,
 - iii) sprawdzenie wpisów w SIS wobec osób i przedmiotów oraz informacji w krajowych bazach danych.
4. Taką szczegółową odprawę dokonuje się w miejscu niepublicznym, jeżeli istnieją odpowiednie pomieszczenia i jeżeli obywatel państwa trzeciego wyrazi takie życzenie.
5. Obywatelowi państwa trzeciego poddanemu szczegółowej kontroli drugiej linii udziela się informacji o celu i procedurze takiej odprawy.

Informacje te są dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii i w języku/językach państwa lub państw graniczących z danym Państwem Członkowskim i wskazują, że obywatel państwa trzeciego może zażądać podania nazwiska lub numeru identyfikacyjnego funkcjonariuszy straży granicznej dokonujących szczegółowej kontroli drugiej linii, jak również nazwy przejścia granicznego i daty przekroczenia granicy.

6. Odprawa osoby korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się jest dokonywana zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.
7. Szczegółowe zasady dotyczące informacji, które mają być wprowadzone do rejestru, są określone w załączniku II.

Artykuł 8**Uproszczenie odprawy granicznej**

1. Odprawa graniczna na granicach zewnętrznych może zostać uproszczona w następstwie wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności. Uważa się, że takie wyjątkowe i nieprzewidziane okoliczności występują w przypadku, gdy niemożliwe do przewidzenia zdarzenia prowadzą do takiego natężenia ruchu, że powoduje ono nadmierne wydłużenie czasu oczekiwania w przejściach granicznych, a wszystkie zasoby w zakresie personelu, wyposażenia i organizacji zostały wyczerpane.

2. W przypadku uproszczenia odprawy granicznej zgodnie z ust. 1, odprawa graniczna przy wjeździe ma z zasady pierwszeństwo przed odprawą graniczną przy wyjeździe.

Decyzja o uproszczeniu odprawy jest podejmowana przez komendanta granicznej placówki kontrolnej.

Uproszczenie takie jest tymczasowe, dostosowane do uzasadniających je okoliczności i wprowadzane stopniowo.

3. Nawet w przypadku uproszczenia odprawy straż graniczna stempluje dokumenty podróży obywateli państw trzecich przy wjeździe i wyjeździe zgodnie z art. 10.

4. Każde Państwo Członkowskie przekazuje co roku Parlamentowi Europejskiemu i Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Oddzielne pasy ruchu i informacja na znakach

1. Państwa Członkowskie zapewniają odrębne pasy ruchu, w szczególności na lotniczych przejściach granicznych, w celu dokonywania odprawy osób zgodnie z art. 7. Takie pasy ruchu są wyróżnione przy pomocy znaków z oznaczeniami określonymi w załączniku III.

Państwa Członkowskie mogą zapewnić odrębne pasy ruchu na morskich i lądowych przejściach granicznych oraz na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi nie stosującymi art. 20 w odniesieniu do ich wspólnych granic. Znaki z oznaczeniami określonymi w załączniku III są stosowane, jeżeli Państwa Członkowskie zapewniają na tych granicach odrębne pasy ruchu.

Państwa Członkowskie zapewniają wyraźne oznakowanie takich pasów ruchu, w tym w przypadku odstąpienia od zasad korzystania z różnych pasów ruchu przewidzianym w ust. 4, w celu zapewnienia optymalnych poziomów przepływu osób przekraczających granicę.

2. a) Osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się są uprawnione do korzystania z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część A. Mogą one również korzystać z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B.
- b) Pozostałe osoby korzystają z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B. Oznaczenia na znakach, o których mowa w lit. a) i b) mogą zostać przedstawione w języku lub językach, które każde z Państw Członkowskich uznaje za właściwe.

3. Na morskich i lądowych przejściach granicznych Państwa Członkowskie mogą wydzielić różne pasy ruchu dla pojazdów osobowych i ciężarowych oraz autobusów za pomocą znaków określonych w załączniku III część C.

Państwa Członkowskie mogą wprowadzić zmiany oznaczeń na tych znakach, w przypadku, gdy jest to właściwe ze względu na okoliczności lokalne.

4. W przypadkach tymczasowego braku równowagi w natężeniu ruchu w poszczególnych przejściach granicznych, właściwe organy mogą odstąpić od zasad korzystania z różnych pasów ruchu na czas niezbędny do zlikwidowania takiego braku równowagi

5. Istniejące znaki zostaną dostosowane do postanowień ust. 1, 2 i 3 w terminie do dnia 31 maja 2009 r. W przypadkach zastępowania istniejących znaków lub umieszczania nowych znaków przez Państwa Członkowskie przed tym terminem, znaki te są zgodne z oznaczeniami określonymi w tych ustępach.

Artykuł 10

Stemplowanie dokumentów podróży obywateli państw trzecich

1. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich są systematycznie stemplowane przy wjeździe i wyjeździe. W szczególności stempel wjazdowy lub wyjazdowy zamieszcza się w:

- a) dokumentach zawierających ważną wizę, umożliwiającą obywatelom państw trzecich przekroczenie granicy;
- b) dokumentach umożliwiającą przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich, którym Państwo Członkowskie wydaje wizę na granicy;
- c) dokumentach umożliwiającą przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich niepodlegającym obowiązkowi wizowemu.

2. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ale którzy nie przedstawiają karty pobytowej przewidzianej w art. 10 tej dyrektywy, są stemplowane przy wjeździe lub przy wyjeździe.

Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywateli państw trzecich korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, ale którzy nie przedstawiają karty pobytowej przewidzianej w art. 10 dyrektywy 2004/38/WE, są stemplowane przy wjeździe lub przy wyjeździe.

Czwartek 23 czerwiec 2005

3. Stempla wjazdowego lub wyjazdowego nie zamieszcza się w:
 - a) dokumentach podróży głów państw lub dygnitarzy, których przyjazd został oficjalnie zapowiedziany z wyprzedzeniem drogą dyplomatyczną;
 - b) licencjach pilotów lub certyfikatach członków załogi samolotu;
 - c) dokumentach podróży marynarzy, którzy przebywają na terytorium Państwa Członkowskiego tylko wtedy, kiedy przybija tam ich statek i tylko na obszarze portu, do którego wchodzi ich statek;
 - d) dokumentach podróży załogi i pasażerów statków wycieczkowych, którzy nie podlegają odprawie granicznej zgodnie z pkt. 3.2.3 załącznika VI;
 - e) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom Andory, Monako i San Marino.

W wyjątkowych przypadkach, na życzenie obywatela państwa trzeciego, można odstąpić od zamieszczenia w dokumencie stempla wjazdowego lub wyjazdowego, jeżeli zamieszczenie takiego stempla może spowodować poważne trudności dla tej osoby. W takim przypadku, wjazd lub wyjazd potwierdza się na oddzielnej karcie, odnotowując imię i nazwisko oraz numer paszportu osoby. Kartę taką otrzymuje obywatel państwa trzeciego.

4. Praktyczne ustalenia dotyczące stemplowania określa załącznik IV.
5. W miarę możliwości, obywatele państw trzecich są informowani o obowiązku stemplowania ich dokumentu podróży przez straż graniczną przy wjeździe i wyjeździe, nawet jeżeli zastosowano uproszczenie odprawy zgodnie z art. 8.
6. Do końca 2008 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania przepisów dotyczących stemplowania dokumentów podróży.

Artykuł 11**Domniemanie dotyczące spełniania warunków dotyczących czasu trwania pobytu**

1. Jeżeli w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego nie zamieszczono stempla wjazdu, właściwe organy krajowe mogą domniemywać, że posiadacz nie spełnia lub przestał spełniać obowiązujące w danym Państwie Członkowskim warunki dotyczące czasu trwania pobytu.
2. Domniemanie z ust. 1 może zostać obalone w przypadku przedstawienia przez obywatela państwa trzeciego, za pomocą wszelkich środków, wiarygodnych dowodów, takich jak bilety podróżne lub dowody jego obecności poza terytorium Państw Członkowskich, które wskazują na spełnienie przez niego warunków dotyczących czasu trwania pobytu krótkoterminowego.

W takich przypadkach,

- a) jeżeli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego stosującego w całości dorobek Schengen, właściwe organy, zgodnie z przepisami krajowymi i praktyką krajową, poświadczają w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego datę i miejsce przekroczenia przez tę osobę granicy zewnętrznej jednego z Państw Członkowskich stosujących w całości dorobek Schengen;
- b) jeżeli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, wobec którego nie podjęto decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r., właściwe organy, zgodnie z przepisami krajowymi i praktyką krajową, poświadczają w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego datę i miejsce przekroczenia przez tę osobę granicy zewnętrznej takiego Państwa Członkowskiego.

Oprócz poświadczenia, o którym mowa w lit. a) i b), obywatel państwa trzeciego może otrzymać formularz, którego wzór jest określony w załączniku VIII.

Państwa Członkowskie przekazują sobie wzajemnie oraz Komisji i Sekretariatowi Rady informacje na temat krajowych praktyk dotyczących poświadczenia, o którym mowa w niniejszym artykule.

3. Jeżeli domniemanie, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie obalone, obywatel państwa trzeciego może zostać wydany przez właściwe organy z terytorium danych Państw Członkowskich.

Artykuł 12

Ochrona granicy

1. Głównym celem ochrony granicy jest zapobieganie niedozwolonemu przekraczaniu granicy, zwalczanie przestępczości transgranicznej oraz podejmowanie środków w stosunku do osób, które przekroczyły granicę nielegalnie.

2. W celu ochrony granicy straż graniczna wykorzystuje posterunki stacjonarne i mobilne.

Ochrona ta jest prowadzona w taki sposób, aby zapobiec unikaniu przez osoby odprawy w przejściach granicznych oraz aby zniechęcić je do jej unikania.

3. Ochronę pomiędzy przejściami granicznymi prowadzi straż graniczna, której liczebność i metody działania są dostosowywane do istniejących lub przewidywanych czynników ryzyka i zagrożeń. Wiąże się to z częstymi i nagłymi zmianami okresów ochrony, tak aby niedozwolone przekraczanie granicy wiązało się z ciągłym ryzykiem wykrycia.

4. Ochronę prowadzą posterunki stacjonarne lub mobilne, wykonujące swoje zadania poprzez patrolowanie lub stacjonowanie w miejscach znanych lub postrzeganych jako zagrożone, a celem takiej ochrony jest zatrzymywanie osób nielegalnie przekraczających granicę. Ochrona może również być prowadzona za pomocą środków technicznych, w tym środków elektronicznych.

5. Dodatkowe zasady dotyczące ochrony mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

Artykuł 13

Odmowa wjazdu

1. Obywatelowi państwa trzeciego, który nie spełnia wszystkich warunków wjazdu ustanowionych w art. 5 ust. 1 i który nie należy do żadnej z kategorii osób, o których mowa w art. 5 ust. 4, odmawia się wjazdu na terytorium Państw Członkowskich. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania szczególnych przepisów dotyczących prawa do azylu i ochrony międzynarodowej lub wydawania długoterminowych wiz pobytowych.

2. Odmowa wjazdu może nastąpić wyłącznie w drodze uzasadnionej decyzji podającej dokładne przyczyny odmowy. Decyzja jest podejmowana przez organ do tego upoważniony na mocy prawa krajowego. Decyzja ta wywiera skutek natychmiastowy.

Uzasadniona decyzja podająca dokładne przyczyny odmowy wydawana jest w formie standardowego formularza, określonego w załączniku V część B, wypełnionego przez organ upoważniony na mocy prawa krajowego do odmowy wjazdu. Wypełniony standardowy formularz jest wręczany danemu obywatelowi państwa trzeciego, który potwierdza otrzymanie decyzji o odmowie wjazdu przy użyciu tego formularza.

3. Osobom, którym odmówiono wjazdu, przysługuje prawo odwołania od decyzji. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone zgodnie z prawem krajowym. Obywatelowi państwa trzeciego udostępnia się również pisemną informację dotyczącą punktów kontaktowych dysponujących informacjami na temat przedstawicieli uprawnionych do działania w imieniu obywatela państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym.

Złożenie takiego odwołania nie ma skutku zawieszającego w stosunku do decyzji o odmowie wjazdu.

Bez uszczerbku dla odszkodowania przyznanego zgodnie z prawem krajowym, obywatel państwa trzeciego jest uprawniony do uzyskania korekty przez Państwo Członkowskie, które odmówiło wjazdu, anulowanego stempla wjazdu i innych anulowanych lub dodanych wpisów, które zostały wprowadzone, jeżeli w wyniku postępowania odwoławczego stwierdzono, że decyzja o odmowie wjazdu była nieuzasadniona.

4. Straż graniczna zapewnia, aby obywatel państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, nie wjechał na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

Czwartek 23 czerwiec 2005

5. Państwa Członkowskie prowadzą statystyki dotyczące liczby osób, którym odmówiono wjazdu, przyczyn odmowy, obywatelstwa tych osób oraz rodzaju granicy (lądowa, powietrzna, morska), na której odmówiono im wjazdu. Państwa Członkowskie co roku przekazują te statystyki Komisji. Komisja publikuje co dwa lata zestawienie statystyk dostarczonych przez Państwa Członkowskie.

6. Szczegółowe zasady dotyczące odmowy wjazdu wymienione są w załączniku V część A.

Rozdział III

Personel i zasoby do celów kontroli granicznej i współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi

Artykuł 14

Personel i zasoby do celów kontroli granicznej

Państwa Członkowskie rozmieszczają odpowiedni personel i zasoby w ilości dostatecznej dla przeprowadzania kontroli granicznej na granicach zewnętrznych, zgodnie z art. 6-13, w sposób zapewniający skuteczny, wysoki i jednolity poziom kontroli na ich granicach zewnętrznych.

Artykuł 15

Przeprowadzanie kontroli

1. Kontrolę graniczną przewidzianą art. 6-13 przeprowadza straż graniczna zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i z prawem krajowym.

W trakcie przeprowadzania tej kontroli granicznej, uprawnienia do wszczęcia postępowania karnego nadane straży granicznej prawem krajowym i nie wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia pozostają nienaruszone.

Państwa Członkowskie zapewniają, że straż graniczną stanowią wyspecjalizowani i odpowiednio przeszkoleni profesjonaliści. Państwa Członkowskie zachęcają straż graniczną do nauki języków, w szczególności języków potrzebnych do wykonywania jej zadań.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz służb krajowych właściwych w zakresie kontroli granicznej na mocy ich prawa krajowego zgodnie z art. 34.

3. W celu skutecznego kontrolowania granic każde Państwo Członkowskie zapewnia ścisłą i stałą współpracę pomiędzy jego służbami krajowymi właściwymi w zakresie kontroli granicznej.

Artykuł 16

Współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi

1. Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnego wsparcia i utrzymują ścisłą i stałą współpracę w celu skutecznej realizacji kontroli granicznej zgodnie z art. 6-15. Wymieniają one między sobą wszystkie istotne informacje.

2. Współpracę operacyjną pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi koordynuje Europejska Agencja ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (zwana dalej Agencją) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004.

3. Bez uszczerbku dla uprawnień Agencji, Państwa Członkowskie mogą kontynuować współpracę operacyjną z innymi Państwami Członkowskimi lub państwami trzecimi na granicach zewnętrznych, w tym wymianę oficerów łącznikowych, jeżeli współpraca taka stanowi uzupełnienie działania Agencji.

Państwa Członkowskie powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić funkcjonowaniu Agencji lub osiągnięciu jej celów.

Państwa Członkowskie informują Agencję o tej współpracy operacyjnej, o której mowa w akapicie pierwszym.

Czwartek 23 czerwiec 2005

4. Państwa Członkowskie zapewniają szkolenia w zakresie zasad kontroli granicznej, jak również praw podstawowych. W tym względzie należy wziąć pod uwagę wspólne standardy szkoleń ustanowione i rozwinięte przez Agencję.

Artykuł 17

Wspólna kontrola

1. Państwa Członkowskie, które nie stosują art. 20 do ich wspólnych granic lądowych, mogą, do daty rozpoczęcia stosowania niniejszego artykułu, wspólnie kontrolować te wspólne granice, w którym to przypadku można zatrzymać osobę do celów dokonywania odpraw wjazdowych i wyjazdowych tylko jeden raz, bez uszczerbku dla indywidualnej odpowiedzialności Państw Członkowskich wynikającej z art. 6-13.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą zawierać między sobą umowy dwustronne.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o ustaleniach podjętych zgodnie z ust. 1.

Rozdział IV

Szczegółowe zasady odprawy granicznej

Artykuł 18

Szczegółowe zasady dla różnych rodzajów granic oraz różnych środków transportu wykorzystywanych do przekraczania granic zewnętrznych

Szczegółowe zasady zawarte w załączniku VI stosuje się do odprawy dokonywanej na różnych rodzajach granic i różnych środkach transportu wykorzystywanych do przekraczania przejść granicznych.

Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 5 oraz art. 7-13.

Artykuł 19

Szczegółowe zasady odprawy określonych kategorii osób

1. Szczegółowe zasady zawarte w załączniku VII stosuje się do odprawy następujących kategorii osób:
- a) głów państwa i członków ich delegacji;
 - b) pilotów samolotów i innych członków załogi;
 - c) marynarzy;
 - d) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, urzędowych lub służbowych oraz członków organizacji międzynarodowych;
 - e) pracowników transgranicznych;
 - f) nieletnich.

Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 5 oraz art. 7-13.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wzorach kart wydawanych przez ich ministerstwa spraw zagranicznych akredytowanym członkom misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz członkom ich rodzin zgodnie z art. 34.

Czwartek 23 czerwiec 2005

TYTUŁ III
GRANICE WEWNĘTRZNE

Rozdział I

Zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

Artykuł 20

Przekraczanie granic wewnętrznych

Granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa.

Artykuł 21

Odprawa na terytorium

Zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie wpływa na:

- a) wykonywanie uprawnień policyjnych przez właściwe organy Państw Członkowskich na mocy prawa krajowego, o ile wykonywanie tych uprawnień nie ma skutku równoważnego z odprawą graniczną; ma to zastosowanie również do obszarów przygranicznych. W rozumieniu zdania pierwszego, wykonywanie uprawnień policyjnych nie może być, w szczególności, uznawane za równoważne wykonywaniu uprawnień do dokonywania odprawy granicznej, jeżeli środki policyjne:
 - i) nie mają na celu kontroli granicznej,
 - ii) są oparte na informacjach i doświadczeniu policyjnym o charakterze ogólnym, dotyczących potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego i mają na celu, w szczególności, walkę z przestępczością transgraniczną,
 - iii) są opracowywane i stosowane w sposób zdecydowanie odróżniający je od rutynowej odprawy osób na granicach zewnętrznych,
 - iv) są przeprowadzane na podstawie kontroli wyrywkowej;
- b) kontrolę bezpieczeństwa osób przeprowadzaną w portach i na lotniskach przez właściwe organy na mocy prawa każdego Państwa Członkowskiego, przez funkcjonariuszy portu lub lotniska, lub przewoźników, pod warunkiem, że kontrola tego typu przeprowadzana jest również w stosunku do osób podróżujących po terytorium danego Państwa Członkowskiego;
- c) możliwość ustanowienia przez Państwo Członkowskie przepisów o obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie papierów i dokumentów;
- d) obowiązek zgłaszania przez obywateli państw trzecich swojej obecności na terytorium któregośkolwiek Państwa Członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji z Schengen.

Artykuł 22

Usuwanie przeszkód w ruchu na drogowych przejściach granicznych na granicach wewnętrznych

Państwa Członkowskie usuwają wszelkie przeszkody dla płynności ruchu przez drogowe przejścia graniczne na granicach wewnętrznych, w szczególności ograniczenia prędkości, które nie są oparte wyłącznie na względach bezpieczeństwa drogowego.

Jednocześnie Państwa Członkowskie są przygotowane do zapewnienia obiektów i urządzeń potrzebnych do dokonywania odprawy na wypadek przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych.

Rozdział II

Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

Artykuł 23

Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

1. W przypadku poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, Państwo Członkowskie może wyjątkowo przywrócić kontrolę graniczną na swoich granicach wewnętrznych na czas ograniczony nie dłuższy niż 30 dni lub na przewidywany okres trwania poważnego zagrożenia, jeżeli przekracza on 30 dni, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 lub, w nagłych przypadkach, zgodnie z procedurą określoną w art. 25. Zakres i czas trwania tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie przekraczają tego, co jest ściśle niezbędne dla reakcji na poważne zagrożenie.

2. Jeżeli poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego trwa dłużej niż określono w ust. 1, Państwo Członkowskie może przedłużyć kontrolę graniczną z powodów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wszelkie nowe okoliczności, przez odnawialne okresy do 30 dni, zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

Artykuł 24

Procedura w przypadku przewidywalnych wydarzeń

1. Jeżeli Państwo Członkowskie planuje przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych na mocy art. 23 ust. 1, powiadamia ono o tym, tak szybko jak to możliwe, odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję, i dostarcza następujących informacji, gdy tylko staną się one dostępne:

- a) powody proponowanego przywrócenia, z wyszczególnieniem zdarzeń stanowiących poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;
- b) zakres proponowanego przywrócenia, z określeniem miejsc, w których ma zostać przywrócona kontrola graniczna;
- c) nazwy dozwolonych przejść granicznych;
- d) datę i czas trwania proponowanego przywrócenia;
- e) w stosownych przypadkach środki, jakie mają zostać podjęte przez inne Państwa Członkowskie.

2. Po otrzymaniu powiadomienia od zainteresowanego Państwa Członkowskiego oraz z uwzględnieniem konsultacji przewidzianych w ust. 3, Komisja może wydać opinię bez uszczerbku dla art. 64 ust. 1 Traktatu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, a także opinia, którą Komisja może wydać zgodnie z ust. 2, stanowią przedmiot konsultacji pomiędzy Państwem Członkowskim planującym przywrócić kontrolę graniczną, innymi Państwami Członkowskimi i Komisją, w celu zorganizowania, w stosownych przypadkach, wzajemnej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz zbadania proporcjonalności środków w stosunku do zdarzeń stanowiących podstawę dla przywrócenia kontroli granicznej, a także zagrożeń dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego.

4. Konsultacje, o których mowa w ust. 3 odbywają się co najmniej piętnaście dni przed datą planowanego przywrócenia kontroli granicznej.

Artykuł 25

Procedura w przypadkach wymagających niezwłocznego działania

1. Jeżeli względy porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w Państwie Członkowskim wymagają niezwłocznego działania, dane Państwo Członkowskie może wyjątkowo i w trybie natychmiastowym przywrócić kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych.

2. Przywracając kontrolę graniczną na swoich granicach wewnętrznych, Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję oraz dostarcza informacji, o których mowa w art. 24 ust. 1 oraz powody uzasadniające zastosowanie tej procedury.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Artykuł 26

Procedura przedłużania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

1. Państwa Członkowskie mogą przedłużyć kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych wyłącznie na mocy przepisów art. 23 ust. 2, po uprzednim poinformowaniu innych Państw Członkowskich oraz Komisji.
2. Państwo Członkowskie planujące przedłużyć kontrolę graniczną dostarcza pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji wszystkich odpowiednich informacji na temat powodów przedłużenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. Przepisy art. 24 ust. 2 stosuje się.

Artykuł 27

Informowanie Parlamentu Europejskiego

Zainteresowane Państwo Członkowskie lub, w stosownych przypadkach, Rada informują Parlament Europejski, tak szybko jak to możliwe, o środkach podjętych na mocy art. 24-26. Począwszy od trzeciego kolejnego przedłużenia zgodnie z art. 26, zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, na wniosek, sprawozdanie w sprawie konieczności kontroli granicznej na granicach wewnętrznych.

Artykuł 28

Przepisy mające zastosowanie w przypadku przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

W przypadku przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych stosuje się *odpowiednio* właściwe przepisy tytułu II.

Artykuł 29

Sprawozdanie z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

Państwo Członkowskie, które przywróciło kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych na mocy art. 23, potwierdza datę zniesienia takiej kontroli oraz, jednocześnie lub krótko po tym, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, opisując, w szczególności, dokonywanie odprawy i skuteczność przywrócenia kontroli granicznej.

Artykuł 30

Informowanie opinii publicznej

Decyzja o przywróceniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych podejmowana jest z zachowaniem przejrzystości i podawana w pełni do wiadomości opinii publicznej, o ile nie istnieją nadrzędne powody związane z bezpieczeństwem przemawiające za odstąpieniem od tej zasady.

Artykuł 31

Poufność

Na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, pozostałe Państwa Członkowskie, Parlament Europejski i Komisja przestrzegają poufności informacji dostarczonych w związku z przywróceniem i przedłużeniem kontroli granicznej oraz sprawozdaniem sporządzonym na mocy art. 29.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 32

Zmiany w załącznikach

Zmiany w załącznikach III, IV oraz VIII są dokonywane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Artykuł 33

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez komitet, zwany dalej, Komitetem.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8 i pod warunkiem, że środki wykonawcze przyjęte zgodnie z tą procedurą nie zmieniają zasadniczych przepisów niniejszego rozporządzenia.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.
4. Bez uszczerbku dla przyjętych już środków wykonawczych, stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia przewidujących przyjęcie przepisów technicznych i decyzji zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 zawieszają się cztery lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Na wniosek Komisji, Parlament Europejski i Rada mogą odnowić te przepisy zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu oraz, w tym celu, dokonują ich przeglądu przed upływem czteroletniego okresu.

Artykuł 34

Zgłoszenia

1. Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji:
 - wykaz dokumentów pobytowych,
 - wykaz ich przejść granicznych,
 - kwoty referencyjne wymagane do przekroczenia ich granic zewnętrznych, ustalane co roku przez organy krajowe,
 - wykaz służb krajowych odpowiedzialnych za kontrolę graniczną,
 - wzory kart wydawanych przez ministerstwa spraw zagranicznych.
2. Komisja udostępnia Państwom Członkowskim i opinii publicznej informacje przekazane zgodnie z ust. 1 poprzez publikację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, seria C i za pomocą innych właściwych środków.

Artykuł 35

Mały ruch graniczny

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów Wspólnoty dotyczących małego ruchu granicznego oraz dla obowiązujących umów dwustronnych o małym ruchu granicznym.

Artykuł 36

Ceuta i Melilla

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają specjalnych przepisów mających zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, określonych w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie Końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 73.

Czwartek 23 czerwiec 2005

Artykuł 37

Zgłaszanie informacji przez Państwa Członkowskie

Nie później niż ... (*) Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach krajowych dotyczących art. 21 lit. c) i d), sankcjach, o których mowa w art. 4 ust. 3 i umowach dwustronnych zawartych zgodnie z art. 17 ust. 1. Kolejne zmiany tych przepisów są zgłaszane w terminie pięciu dni roboczych.

Informacje zgłoszone przez Państwa Członkowskie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C.

Artykuł 38

Sprawozdanie w sprawie stosowania tytułu III

Nie później niż... (**) Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania tytułu III.

Komisja zwraca szczególną uwagę na wszelkie utrudnienia wynikające z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. W stosownych przypadkach, Komisja przedstawia wnioski mające na celu zlikwidowanie tych utrudnień.

Artykuł 39

Przepisy uchylające

1. Art. 2-8 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. uchyla się z mocą od ... (***).
2. Z mocą od daty, o której mowa w ust. 1 uchyla się:
 - a) Wspólny Podręcznik, łącznie z jego załącznikami;
 - b) decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 26 kwietnia 1994 r. (SCH/Com-ex (94)1, rev 2), 22 grudnia 1994 r. (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) i 20 grudnia 1995 r. (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);
 - c) załącznik 7 do Wspólnych Instrukcji Konsularnych;
 - d) rozporządzenie Rady (WE) nr 790/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych przeprowadzania kontroli granicznej i nadzoru⁽¹⁾;
 - e) decyzję Rady 2004/581/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. określającą minimalne oznaczenia, które mają być używane na znakach na zewnętrznych przejściach granicznych⁽²⁾;
 - f) decyzję Rady 2004/574/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającą Wspólny Podręcznik⁽³⁾;
 - g) rozporządzenie Rady (WE) nr 2133/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie obowiązku właściwych władz Państw Członkowskich w zakresie systematycznego stemplowania dokumentów podróży obywateli państw trzecich przy przekraczaniu przez nich zewnętrznych granic Państw Członkowskich oraz zmieniające w związku z tym przepisy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen oraz Wspólny Podręcznik⁽⁴⁾.
3. Odesłania do skreślonych artykułów i uchylonych instrumentów rozumiane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

(*) Dziesięć dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(**) Trzy lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(***) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(1) Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 5. Rozporządzenie zmienione decyzją nr 2004/927/WE (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 45).

(2) Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 119.

(3) Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 36.

(4) Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 5.

Artykuł 40

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie ... (*). Jednakże art. 34 wchodzi w życie dniu następującym po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Sześć miesięcy po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK I

DOKUMENTY UZUPEŁNIAJĄCE DO CELÓW WERYFIKACJI SPEŁNIENIA WARUNKÓW WJAZDU

Dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 5 ust. 2 mogą zawierać:

- a) w odniesieniu do podróży służbowych:
 - i) zaproszenie od firmy lub instytucji do uczestnictwa w spotkaniach, konferencjach lub wydarzeniach związanych z handlem, przemysłem lub pracą,
 - ii) inne dokumenty potwierdzające istnienie stosunków handlowych lub relacji zawodowych,
 - iii) bilety wstępu na targi i kongresy, w przypadku uczestnictwa w nich;
- b) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celu podjęcia nauki i innych form kształcenia:
 - i) zaświadczenie potwierdzające przyjęcie przez instytucję dydaktyczną w celu uczestnictwa w kursach zawodowych lub teoretycznych w ramach szkolenia podstawowego lub uzupełniającego,
 - ii) legitymacje studenckie lub świadectwa uczestnictwa w kursach;
- c) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celach turystycznych lub z powodów osobistych:
 - i) dokumenty uzupełniające dotyczące zakwaterowania:
 - zaproszenie od osoby przyjmującej w razie zatrzymania się u niej,
 - dokument uzupełniający od placówki zapewniającej zakwaterowanie lub,
 - inny odpowiedni dokument wskazujący na przewidywane miejsce zakwaterowania,
 - ii) dokumenty uzupełniające dotyczące planu podróży:

potwierdzenie rezerwacji wycieczki zorganizowanej lub inny odpowiedni dokument wskazujący na przewidywane plany podróży,
 - iii) dokumenty uzupełniające dotyczące powrotu:

bilet powrotny lub w obie strony;
- d) w odniesieniu do podróży podejmowanych z powodów politycznych, naukowych, wydarzeń kulturalnych, sportowych lub religijnych lub z innych powodów:

zaproszenia, bilety wstępu, dowód wpisania się na listę uczestników lub programy określające, jeżeli jest to możliwe, nazwę organizacji przyjmującej i długość pobytu lub inny odpowiedni dokument wskazujący na cel wizyty.